

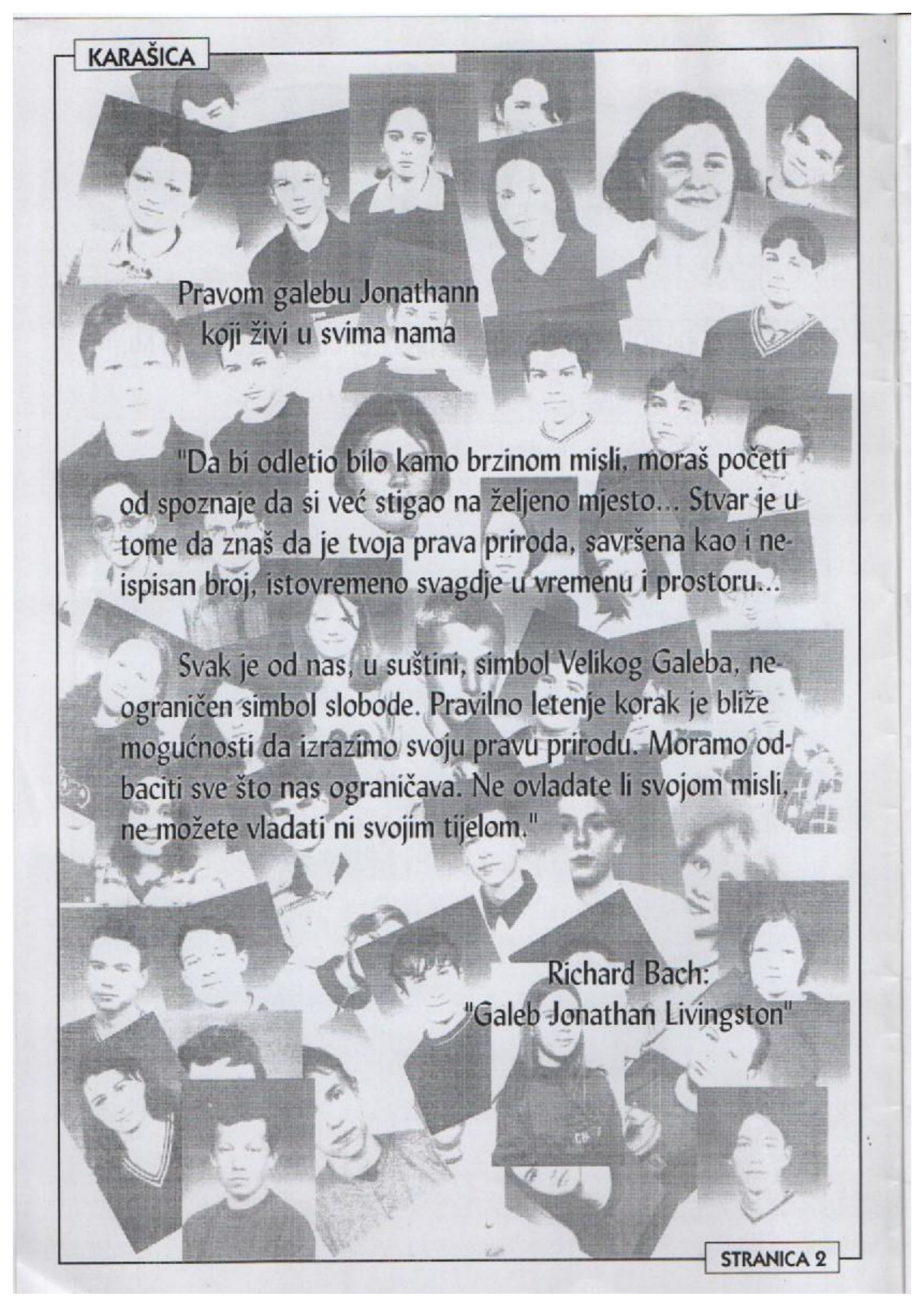

KARAŠICA

LIST UČENIKA OŠ JOSIPOVAC • GODINA 1999 • BROJ 4 • CIJENA 5.00 KUNA

TEA ZAGORŠČAK, 8a "ZALJUBLJENI LABUDOVI"

Pravom galebu Jonathann
koji živi u svima nama

"Da bi odletio bilo kamo brzinom misli, moraš početi od spoznaje da si već stigao na željeno mjesto... Stvar je u tome da znaš da je tvoja prava priroda, savršena kao i neispisan broj, istovremeno svagdje u vremenu i prostoru...

Svak je od nas, u suštini, simbol Velikog Galeba, neograničen simbol slobode. Pravilno letenje korak je bliže mogućnosti da izrazimo svoju pravu prirodu. Moramo odbaciti sve što nas ograničava. Ne ovladate li svojom misli, ne možete vladati ni svojim tijelom."

Richard Bach:
"Galeb Jonathan Livingston"

ANTONIJA BERTIĆ
razrednica

DOMAGOJ VRCAN

Moje prezime je tijekom školovanja bilo mojim prijateljima poticaj za čitav niz nadimaka: Vrc, Crv, Naocrv, Crvan... U školu uvijek žurim, ne od silne želje stjecanjem novih znanja, već zbog druženja pa se počesto čak ne stignem ni počesijati. Stoga me u razredu još zovu i Hodajući Žbun

ANA VARVODIĆ

Za mene svi znaju da obožavam rukomet i osim za svoju školu aktivno ga igram i za mjesni RK Josipovac. U životu bih se voljela proslaviti kao rukometašica, završiti fakultet za tjelesnu kulturu, a u kasnijoj budućnosti postati uspješna rukometna trenerica. Osim rukometa obožavam plavočke nogometaše, luda sam za motorima i... sladoledom.

MARINA ŠUMIGA

Ne podnosim samoću i svade, pa slobodno vrijeme najradije provodim u dugim razgovorima sa prijateljicama o glumcima i pjevačima. Po prirodi sam romantična, volim odlaske u prirodu i promatranje zalaska sunca. Poslije osnovne škole namjeravam se upisati u ekonomsku i uspješno je završiti.

GORAN SABADIJA

Najnoviji mi je nadimak Sabac koji sam dobio po svom prezimenu u kojem je slovo d često pisano dž, a ja sam uporno ispravljao nastavnika. Na jesen ću se, ako uspijem, upisati u elektrotehničku školu i priželjkujem uspjeh u poslu i općenito u životu.

KAROLINA RUDEŽ

Gramatiku hrvatskog jezika "imam u malom prstu" (to tvrdi moja nastavnica hrvatskog jezika), ali sam odlazak na natjecanje uspješno izbjegla uvjerivši nastavnika na zamjeni da "to nije za mene". Što mogu kad me više privlače strani jezici! Stoga poslije jezične gimnazije i fakulteta voljela bih naći dobro plaćen posao koji će omogućiti putovanja po svijetu.

DRAGUTIN PRELČEC

Što mislim o sebi i što očekujem od budućnosti? Morat ću malo promijeniti svoj stav prema djevojkama jer sam za sada u stalnim svađama s njima. Sve previše pričaju! A u budućnosti sebe vidim kao uspješnog automehaničara. Nastavnici, imajte to u vidu!

KRISTIJAN POSAVEC

Od mog imena prijatelji su vješto izmislili nadimak Kikac. Pitam se hoću li sadašnje opisne ocijene "miran, tih i povučen" zadržati i u kasnijoj mladosti. No, vrijeme će to pokazati. Upisom u ekonomsku školu i stjecanjem zvanja ekonomist, očekujem od budućnosti dobar život.

IVANA PAST

Po prirodi sam vedra i vesela iako baš ne izgledam tako. Najviše volim kada sam s prijateljima, kada se zajedno veselimo i smijemo. Volim sve što mladi vole. U budućnosti vidim sebe u odori carinika na nekom graničnom prijelazu. Nastavnicima obećavam prijelaz bez pregleda automobila.

VLADIMIR OTARTIĆ

Ja sam prognanik iz Baranje s trenutnim prebivalištem u Josipovcu. Sa sjetom i ponosom ispisujem svoju baranjsku adresu Širine, Šumarina 22. Tata mi je nažalost poginuo u Domovinskom ratu, 1995. godine. Najviše bih volio završiti Srednju školu za policajce u Zagrebu i postati policajac.

ANITA NEBES

Roditelji su skratili moje ime i zovu me Ana. Tijekom školovanja "ratujem" s matematikom i naglascima, ali ipak hrvatski jezik kao predmet najviše volim. I u budućnosti ostajem u školi, naime, sebe vidim kao učiteljicu razredne nastave u nekoj od osnovnih škola.

DARIO MODRIĆ

Izgledam kao i svi drugi, ali sam po nečem ipak drugačiji. Imam neke svoje "filmove". Ne volim baš puno pričati, ali iskreno priznajem, često volim nenametljivo nekog izazivati. Za sada samo realno prosuđujem da se do kraja školske godine moram više potruditi i popraviti uspjeh kako bih se mogao upisati u željenu tehničku školu.

MARIJA MALETIĆ

Tijekom ovih osam razreda shvatila sam da škola nije igra. Put do ostvarenja cilja je često težak i pun prepreka. Moj životni cilj je upis u opću gimnaziju, a poslije na studij psihologije. Ova odluka je definitivna i nadam se da ću u tome uspjeti.

ANDRIJA LJUBIČIĆ

Živim pored Karašice pa je možda okružje rijeke i šume "krivac" što slobodno vrijeme radije provodim u prirodi nego li u včenju. U budućnosti sebe vidim kao vlasnika privatne mesnice. Želim ostvariti svoje snove, ali pitanje je hoću li u tom uspjeti.

VEDRAN KOKANOVIĆ

Kamo poslije osnovne škole je životno pitanje svakog osmoškolca jer pravilan izbor zanimanja osigurava uspjeh i zadovoljstvo tijekom cijelog života. Upisat ću se u tehničku školu, a potom otići u Zagreb za policajca. Taj posao mi se jako sviđa i mislim da nije jako zahtjevan.

DAJANA KLASIĆ

Bliži se rastanak sa osnovnom školom i prijateljima, a ja bih voljela još ostati u dobro poznatom okruženju. Sviđa mi se posao frizerke i mislim da za to imam smisla te bih željela završiti srednju obrtničku školu i postati frizerka.

ANDREJA KLASIĆ

Prijatelji iz ulice su mi dali nadimak Dejica, Jeja. Svi prijatelji su mi dragi jer vole smijeh i šalu kao i ja. Poslije osnovne škole kanim se upisati u ekonomsku školu, a potom studirati ekonomiju. Samo ostvarivanjem tih želja bila bih jako sretna i zadovoljna u životu.

VEDRAN JANŽEK

U budućem životu želim se posvetiti Bogu. Postat ću redovnik. Poslije osnovne škole nastavit ću školovanje u Bogoslovnom sjemeništu u Đakovu. Raduje me spoznaja da ću svoj budući život posvetiti Bogu.

KRISTIJAN JANŽEK

U slobodno vrijeme najviše volim igrati nogomet pa su me prijatelji nazvali Ruben po slavnom nogometašu. Navijam za NK Osijek. Razmišljajući o budućem zanimanju, odlučio sam završiti znanat za autolimara. Mislim da ću u tome uspjeti.

MARINA HORVAT

Osim roditelja i sestre najviše na svijetu volim svoja dva pekinezera i Gorana Vlačovića. Životni cilj mi je postati ekonomistica, a nadam se da ću naslijediti i naše dvije trgovine. Kupujte u "Otuj"!

HRVOJE HEREGA

Jedan policajac (moj brat) u obitelji je dovoljan. Stoga sam ja odlučio upisati Strojarsku školu (bijela tehnika). Gledajući strića kako radi, sviđio mi se taj posao. Volim popravljati motore kućanskih aparata.

VLADO GORUP

Nadimak Baiky dobio sam po glumcu iz serije "Potpuni stranci". Nadam se upisu u ekonomsku školu, a poslije školovanja prizeljkujem dobro plaćen posao koji će mi omogućiti kvalitetan život. Najviše volim nogomet i sve što je u vezi s njim.

VLATKO GOLJEVAČKI

Ispričat ću vam sve o planovima za budućnost, cenzurirano (kako ste tražili). Poslije osnovne, upis u matematičku gimnaziju. Razlog? Kompjutori, informatika, matematika, fizika... No, ja neću stati na tome - slijedi fakultet, zatim ću magistrirati pa doktorirati, pa ću se oženiti i imati puno djece. Uživam u natjecanjima, susretima sa lijepim djevojkama i ostalo.?! Stop! Mrzim cenzuru (još toliko toga bih imao reći).

GORAN FIJALA

Nekima je knjiga najbolji prijatelj, ali ja s njom nisam baš u dobrim odnosima. Više volim bezbrižan život, tulumarenje, punk glazbu. Dosta mojih prijatelja će upisati školu za autolimara, za koju sam se i ja odlučio. Prželjkujem natpis na radnji "Autolimar - Fico".

KSENIJA BANDIĆ

Iz Kukurjčeva sam doselila u Josipovac gdje sam našla puno dobrih prijatelja i najbolji razred na svijetu, 8.a Obožavam Leonarda Di Capria. Postati prevoditeljica moj je životni san, a on uključuje upis u opću gimnaziju i fakultet. Vjerujem da ću u tome uspjeti.

JELENA ALEKSIĆ

Pitanje kako do vitke linije kod mene potiskuje pitanje kamo nakon osnovne škole. Prijateljice mi savjetuju vježbanje tri puta na dan, a ne odobravaju moju odluku o upisu u ugostiteljsku školu. Uvjeravam ih da neću biti kuharica jer Jelena će ih dočekivati na recepciji nekog od hotela uz jadransku obalu.

TEA ZAGORŠČAK

Iako sam odlična učenica, ne ludojmom baš za učenjem (školska natjecanja uspješno izbjegavam), već za dečkima (konobar + punker = savršena kombinacija). U budućnosti naravno poslije završetka fakulteta, velika želja mi je putovati i upoznati svijet.

KAZIMIR HUSIĆ
razrednik

MARKO BARTULOVIĆ

Neki predmeti u osnovnoj školi su mi se činili "teškim", ali znam da je to zato što ih ne volim pa sam ih onda nerado učio. Zadovoljstvo mi predstavlja igranje nogometa. Odlučio sam upisati se u ekonomsku školu i uspješno je završiti.

JOSIP EŠEGOVIĆ

Iako dosta učenika ne voli školu, moram priznati da je osnovna škola vrlo značajna. Gledajući je kao odgojno - obrazovnu ustanovu, ona predstavlja uvod u naš daljnji život. Još uvijek nisam donio odluku u koju ću se srednju školu upisati.

ANA FELDVARI

Svoj 8. b razredni odjel obožavam, ali ne i učenje. U slobodno vrijeme gledam TV, zabavljam se sa prijateljima i slušam dobru glazbu. Poslije 8. razreda nadam se upisu u trgovačku školu, u kojoj bih voljela završiti obrazovanje za komercijalistu.

KRISTINA FRANK

Po mom prezimenu prijatelji me najčešće zovu Frenki ili Frankovjca. U slobodno vrijeme bavim se "svačim" pomalo, a najviše gledam TV. Odlučila sam postati frizarka jer me to zanimanje najviše privlači.

MARIO HABULINEC

Nastavnici u našoj školi nam pomažu u odabiru buduće škole, ali ja još uvijek nisam siguran kamo ću poslije osnovne škole. U slobodno vrijeme uživam s prijateljima igrati nogomet i video - igrice.

TOMISLAV HERMAN

Volim ići u školu samo zbog druženja s prijateljima, a ne zbog učenja. Znam da će u srednjoj školi biti teže, ali ja ću se potruditi i više učiti, a manje igrati kompjutor. Upisati ću se u elektrotehničku školu.

FRANJO HORVAT

Svi me pitaju kamo ću poslije osnovne škole, a ja sam još uvijek neodlučan. Možda bi to mogla biti ekonomska? U slobodno vrijeme igram nogomet i kompjutor.

TINA HORVAT

Iako mi škola ne predstavlja problem, želja i volja za učenjem kod mene nije bila stalna. Često radije dugo "brbljam" preko telefona sa svojim prijateljicama ili razmišljam o dečkima. Pokušat ću se upisati u ekonomsku školu i nadam se uspjehu u životu.

JURICA ILES

Kod mene je sport u odnosu na školu i učenje na prvom mjestu. Prošle školske godine bio sam izabran za sportaša škole i dobio diplomu. Uspjet ću završiti osmogodišnju školu, a onda ću se potruditi pa završiti srednju jer ću samo tako uspjeti u životu. Volio bih se, naravno, i dalje baviti sportom.

FRANJO JANUŠ

I mene je škola obogatila znanjem koje je moglo biti potpunije da sam se više potrudio. Od šestog razreda sam, iskreno priznajem, popustio u učenju i u kulturi ponašanja. Obećao sam se popraviti, a predstoji mi i donošenje odluka o upisu u srednju školu. Voli bih ispuniti obećanje roditeljima i nastavnicima.

DARKO JERŠEK

Za moje prijatelje ja sam Jera. Iako nisam "štreber", imam solidne ocjene koje će mi pomoći pri upisu u srednju školu. Neki predmeti me baš zanimaju, ali znam da su važni za daljnje školovanje. Još uvijek nisam odlučio u koju ću školu ići.

IVANA JOB

Osnovna škola me je obogatila znanjem, kulturom i čvrstim prijateljstvom. Kad se budem rastajala sa svojim prijateljima iz 8. b, bit će mi jako teško jer smo postali vrlo bliski. Sada razmišljam o upisu u matematičku gimnaziju i o tome hoće li novi prijatelji moći zamijeniti "klapu" iz 8. b.

JOSIP KLASIĆ

U osnovnoj školi sa učenjem nisam imao većih problema. Uspješno sam sudjelovao u radu dramske družine i za "glumačka ostvarenja" bio pohvaljivan na Lidranu. Priželjkujem upis u elektrotehničku školu, a potom završiti pravo.

DIJANA KLASIČEK

Nakon osnovne škole velika mi je želja upisati se u trgovačku školu, samo nisam sigurna hoću li u tom uspjeti. Morat ću do kraja školske godine ispraviti dosta ocjena. Najdraži predmet mi je tjelesni, volim igrati odbojku.

DOMAGOJ LOINJAK

Svojim rezultatima u osnovnoj školi sam zadovoljan jer sam sve razrede završio vrlo dobrim uspjehom. Sada najviše razmišljam o pravilnom odabiru budućeg zanimanja, ali sam neodlučan.

VINKO MAJSTOR

Osnovna škola me je obogatila znanjem jer se količina gradiva iz godine u godinu povećavala. Za savladavanje nekih predmeta bilo je potrebno uložiti dosta truda. Mislim da ću se na jesen upisati u ekonomsku školu. Volim igre u prirodi, ribolov, a i subotom sam u školi na rekreaciji.

IVANKA MARTIĆ

Ja cijeni i poštujem svoje nastavnike jer su uložili puno truda da nas obrazuju i odgoje. Za nas su se brinuli kao za svoju djecu. Uvijek ću pamtiti staru izreku: "Od kolijevke pa do groba, najljepše je dačko doba".

STEVO MARTINIĆ

Tijekom školovanja postao sam zreliji i smjeli u donošenju odluka. U pogledu odabira srednje škole ipak sam za sada neodlučan jer ne bih želio pogriješiti. Još ću ovih mjesec dana razmisliti. Volim sve sportove

KRUNO PAST

Iskreno priznajem da ne volim školu i učenje. Najviše volim kad treba nešto pomoći raditi oko školske zgrade ili na igralištu. Za učinjeni posao me nastavnici pohvale, ali za učenje i disciplinu nikad.

IVAN PEŠEROVIĆ

Jako volim život i uporan sam u tome da se nitko ne mješa u odabir mog budućeg zanimanja. Upisat ću se u neku srednju školu, ali ne u građevinsku za koju me bazuspešno negovaraju. Uživam u druženju s prijateljima, igranju nogometa i košarke.

JOSIPA PLASAJ

Mislim da ću se uvijek rado sjećati ove škole, a najviše prijatelja s kojima sam se družila osam godina. U lijepoj uspomeni ostat će mi i igranje rukometa za školsku ekipu. Upisat ću obrtničku školu i postati frizerka.

LJILJANA PRENJKOVIĆ

Osnovna škola mi je omogućila aktivno bavljenje sportom koji postaje jednog dečka iz Višnjevca najviše volim. Igram nogomet za ŽNK "Osijek-Lijanović" i već sam u sastavu prve ekipe. Osim nogometa, bavim se rukometom i streličastvom. Željela bih se upisati u ekonomsku školu.

JOSIP PTIČAR

Od nastavnih predmeta više sam volio one "lagane": likovni, tjelesni, možda zemljopis... Veliki sam ljubitelj prirode i u slobodno vrijeme uživam u odlascima u prirodu. U pogledu odabira srednje škole još uvijek sam neodlučan.

JASNA ROŽMARIĆ

U roditeljskom domu riječ škola je vrlo česta. Upozorenja u stilu "Uđi!" i "Dobre ocjene su važne za upis u srednju školu!" su moja svakodnevica. Kako se bliži kraj osmogodišnjem školovanju sve više ojenim trud i strpljenje svojih nastavnika. Upisat ću trgovačku školu, komercijalni smjer. U slobodno vrijeme rado pišem pjesme.

DANIEL RUPČIĆ

Čini se nevjerojatnim, ali u nižim razredima osnovne škole bio sam pomalo stidljiv i volio sam školu. Što sam bivao stariji, počeo sam se "otimati". Sedmi razred mi je bio najteži, ali sam odlučio uspješno završiti osnovnu školu i upisati zanat za automehaničara jer volim automobile.

ANDRIJA SINKOVIĆ

Razmišljajući o planovima za budućnost koji uključuju upis u srednju školu odlučio sam se za veterinarsku školu jer sam čuo da se tim zvanjem može dobro zarađiti. Volio bih imati dobru ženu i troje djece. Možda će jedna od sadašnjih simpatija biti ta "dobra žena".

MARIJA SMILJAN

Prvi razred osnovne škole sam završila u Njemačkoj, a ostale u OŠ Josipovac. Tu sam stekla puno dobrih prijatelja. Pomaio mi je žao što napuštam ovu školu, prijatelje i nastavnike. Za sada se još ne mogu odlučiti za zanimanje kojim ću se baviti u budućnosti.

IGOR ŠORŠA

Osnovna škola je "izvor" znanja, svaki dan koji provedem u njoj naučim nešto novo, nešto što još nisam znao. U njoj sam se i družio, stekao prijatelje za cijeli život. Želio bih se upisati u elektrotehničku školu i nastaviti trenirati nogomet za NK "Grafičar".

MARINELA TOMAŠIĆ

Moje ime prijatelji često skraćuju pa sam za njih jednostavno: Nina, Mare, Nela. Sada, kada sam pred krajem osnovne škole, shvatila sam da mi je tih osam godina bilo ustvari najljepše u životu. Sa odrastanjem dolaze i novi problemi: Kamo dalje i hoću li uspjeti u životu? Odlučila sam se za medicinsku školu, smjer fizioterapeut.

KATARINA TUTIĆ

Nadimak Kača dobila sam još u ranom djetinjstvu. Iako sam odlična učenica, ne volim baš školu. Volim igrati odbojku i rukomet. Još nisam odlučila koju ću srednju školu upisati, ali kasniji planovi su u vezi s novinarstvom.

DARIA BARJAKTAREVIĆ

1.8. 1991. morala sam ići iz svog Almaša. Osam mjeseci provela sam u Njemačkoj, a potom smo stigli u Josipovac. Ispočetak mi je bilo teško jer sam u duši bila vrlo osamijena. Sada sam se priviknula na novo društvo i ljude u Josipovcu. Pitanje pravde često je mislima mojih rano sazrelih godina prekinutog djetinjstva. Upisat ću se u Ekonomsku školu u Osijeku.

RAZREDI 8a i 8b

LITERALNI I LIKOVNI KUTAK

Mi smo djeca

Djeca su mali ljudi. Ona se vole igrati. Vesela su i razigrana malo bića. Najviše vole tuchati po tuđim stvarima.

Kristijan Tutić, 4.a

Ja sam dijete. Volim se igrati i maštati o svojoj budućnosti. Neki sam i sločest kao mali vrag, pa mi tata kaže da ću dobiti pavilima. Svi su djeca takva. Moja djeca će biti dio mene i ja ću im biti - baš kao što sam ja bio njihov roditelj.

Tomislav Jeršek, 4.a

Djeca su mala bića. Sretna su kad se igraju, a plačljiva kad su sama.

Dušica Starčević, 4.a

Djeca su znatiželjna i razigrana. Neki ih zovu malim detima - takvi su samo izvana, iznutra je sve drugačije.

Luka Kozlića, 4.a

Ja sam malo dijete. Plačljivo sam i nemiran, što svi uključeni ne vide. Volio bih da imam brata. Sretna - ni u kojim slučajevima.

Ivan Zelić, 4.a

U dijete je čovjek. Značiželjan, radostan, voli se igrati, plače kad je tužan. Isto kao i odrasli, samo što djeca to ne skrivaju.

Anita Habulinec, 4.a

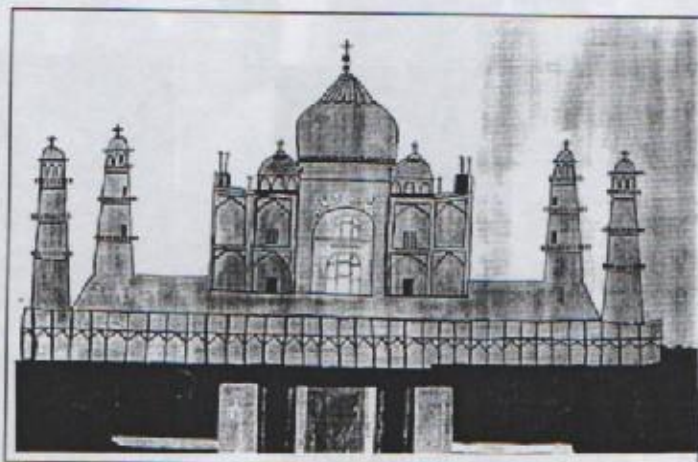
Povremeno odraslima:

Vi odrasli mislite da možete svima vladati, da je sve vaše. Ali, zaboravite ste nas djeca koja vas unatoč svemu vole i cijene.

Ana Egredžija, 4.a

Anita Marjanović, 1.b

Karolina Rudež, 8.a

Moj najbolji prijatelj

Moj devetogodišnji prijatelj Tomislav viši je i krupniji od mene. Lice mu je okruglasto i s njega mi se uvijek smiješe njegove krupne smeđe oči. Kosa mu je boje meda, uvijek nestašno raščupana. Odjeven je kao i svi dječaci, u traperice i sportsku majicu. Vrlo je spretna, domišljat i snalažljiv. Naša me druženja uvijek razveseljavaju. Volim ga jer kad smo zajedno vrijeme brzo proleti.

KIŠA

Vjenceslav Martinek, 2.b

Kada kiša pada,
glava strada.
Kad se oblak smršti,
kiša pršti.
Kada munja sijeva,
kiša vani lijeva.

Tomo Šorša, 3.a

Jadranka Pavela, 7.b

Petra Sikirica, 5.a

Jesen

Kada možemo vidjeti najraskošniju paletu boja?
Kada nam je priroda tako darežljiva svojim poklonima?
Kada se tako radujemo suncu?
Kada je sve tako divno bojano?

Jesen je to.

Nijedan slikar ne može pomiješati boje kao što to može jesen.
Nijedno godišnje doba ne daje toliko obilje plodova kao što nam daje jesen.

Jesen je, pored svoje darežljivosti, hirovita i ćudljiva.
Izmjenjuje kišu i sunce, toplinu i hladnoću.

Poslije jeseni dolazi hladna i oštra zima pa mi djeca
Uživamo u svakoj zraci sunca,
Radujemo se svakoj zori koja nije tmurna i oblačna.

Jeseni, čarobna jeseni.....

Ivan Hojsak, 4.a

Ivana Job, 4.a

TULIPAN

Tulipan je lijep proljetni cvijet.
Njegovi su listovi nježno zeleni.
Tulipani cvijetaju u različitim bojama: crvenoj, žutoj, ružičastoj...

Ljudi njima ukrašavaju
parkove, vrtove i trgove.

Tulipan je cvijet koji
potječe iz Nizozemske.

Josipa Krolo, 1.a

Što se od vode pravi

Od vode se prave mane,
zatim žute banane.
Od vode se čini torta,
puna mliječnog soka.

Od vode se pravi vino,
i šareno grpžde fino.
Od vode se pravi ruža,
umjesto smeđeg puža.

Dušica Starčević, 4.a

Moja mama

Moja mama me svako jutro budi poljupcem.
Ona ustaje prije svih i sprema nam doručak.
Tako cijeli dan radi u kući i vrtu, uvijek ima vremena za nas.
Navečer kad me spremi na spavanje, ona ustaje ludna da bi završila poslove u kući.
Ona je najbolja mama na svijetu!

Kristian Kiseljak, 1.a

VISIBABA

Visibaba je prvi proljetni cvijet.
Ona je lijepa i bijela.
U rano proljeće proviruje svoju glavicu ispod posljednjeg snijega.
Nalazimo je u šumama, na livadama, u vrtovima.
Ja volim taj nježni cvijet

Sanela Kutnjak, 1.a

Karolina Rudež, 8.a

KIŠA

Nešto šušti,
kiša pljušti,
žaba skače,
ne zna što će,
munja sijeva,
a kućice nema!

Ines Kiseljak, 3.a

PROLJEĆE

U proljeće se radost budi,
sunce grije
svijet se mije.

Tratinčica se slatko smije,
raste kao prije.
Priroda nam kao san
poželila dobar dan

Ivančica Šumiga, 4.a

Mia Peček, 6.b

Mihaela Teni, 2.a

DOGAĐAJNICA

Pozdrav jeseni !

I ove su godine učenici 1.a, 2.a, 3.a i 4.a razreda na dražestan način pozdravili zlatno-žutu jesen.

Naime, svi učenici su prvog dana jeseni došli odjeveni u plodove jeseni.

Bilo je tu "gospode od paprike i feferona, bebica od kestenja, gospode od kukurozovine", simpatičnih bečara i ostalog veselog jesenjeg društva. I svi su bili raspoloženi i nasmijani, kao i Sunce tog prvog jesenjeg dana, koje nas je mazilo na našem školskom igralištu.

Veselo jesenje društvo natjecalo se u klopanju kruške i grožđa, trčalo s jabukom u žlici, a najveći urnebes bio je trčanje u vreći. Za to je bilo potrebno mnogo spretnosti, kao u velikih. No, kada su tu veseli navijači, sve prođe u smijehu i radosti. A zatim, slijedio je ples jesenje gospode po razredima.

U smiraj tog znojavog dana, djeca su već razmišljala o novoj jesenjoj svečanosti, iduće godine.

Magdalena Kantolić, 2.a

Dan škole

Na blagdan sv. Josipa 19. ožujka 1999. godine naša škola obilježava svoj dan - Dan škole.

Tom prigodom 18. ožujka u 17.30 sati, održana je priredba, na kojoj su lutkari, recitatori, dramska družina, mali folklorasi, zbor mali englezi, te gosti: nekoliko plesnih parova Plesnog centra "Eukalipso" prikazali dio onoga što su marljivo uvježbali tijekom godine.

Učenicima koji su na sportskim natjecanjima postigli najbolje uspjehe dodjeljena su priznanja. Svečanost su svojim prisustvom uveličali bivši djelatnici naše škole i ostali ugledni gosti.

Tea Bartulović, 6.b

Posjet Državnom arhivu

Ove školske godine povjesničari su izabrali za susret povijesnih grupa temu Povijest Josipovca. Da bi prikupili što više podataka, 26. travnja 1999. g. posjetili su Državni arhiv u Osijeku. Budući je 26. travnja počeo Tjedan arhiva u Hrvatskoj, posjetili su izložbu Dokumenti 20.st. i upoznali se sa načinom rada i raznovrsnošću arhivskog gradiva od 12. st. koje je izuzetno vrijedno za našu i svjetsku baštinu.

Tamara Kozlica, 7.b

MASKENBAL

Ah maškare! Tako bi sigurno svaki klinac dočekao dan u kojem napokon može plašiti ostalu djecu (i odrasle) i pri tom još dobiti raznih slatkiša, love i ostaloga. Naravno, neki ljudi raduju se maškarama zbog još jedne stvari - MASKENBALA, ali ne bilo gdje, nego baš u onoj, vama omiljenoj, OŠ Josipovac.

Da, maskenbal je ove godine bio nešto posebno, ali ipak izaziva nekakav *Deja vu* osjećaj. Hajdmo jedan flaschback. Nećete? Dobro, onda ćemo cijeli tekst posvetiti ovogodišnjem maskenbalu.

Sve je počelo kada je grupa izviđača htjela pograbit malo (puno) novaca. MA ŠALIM SE LJUDI !!! Sve je počelo kada su izviđači odlučili naći način kako zabaviti ljude koji se već zabavljaju?

I onda im je sinulo: odlučili su napraviti PLES POD MASKAMA. Dobro, nisu se oni prvi toga sjetili, to je već postojalo nekoliko desetljeća, ali su se prvi sjetili organizirati ga u Josipovcu prije nekoliko godina. I tako je sve počelo.

Ovogodišnji maskenbal bio je nešto za pamćenje, četrdesetak maski skakuću tamo-vamo, hrpa nagrada, bogate tombole, zastarijela mjuza i gomile drugih stvari. Bilo je tu svakakvih maski: onih već istrošenih i viđenih, do novih i originalnih. Naravno, bilo je natjecanja u sastavu maskenbala, zafrkancija, podmićivanja (šala mala) i ostaloga.

Maskenbal je vodila (već klasika) dobra vila Hela koja se uspješno snašla u svakoj situaciji. Ove godine se pojavila i nova voditeljica, mala vila Iris, koja sa svojih 4-5 godina nije bila ni blizu Hele.

Mini natjecanja ove godine protezala su se od ispijanja različitih vladinih (tajnih) eksperimentalnih "pića", koje su izviđači ukrali iz Pentagona, do natjecanja u pjevanju, gdje je pobijedila naša omiljena pjesma iz naše omiljene sapunice na našem omiljenom HRT-u, u našoj omiljenoj državi, na našem omiljenom planetu, našem omiljenom... dobro, dobro neću više: Esmeralda u izvođenju loše odjevena doktora još goreg glasa (neću navesti ime dotičnog).

Nagrade za mini-natjecanja protezala su se od pregača do ... pregača.

Pri kraju natjecanja počele su se dijeliti nagrade za najbolje maske, koje su ipak bile bolje od mini-nagrada.

Njihova vrijednost držala se između članarine za gradsku knjižnicu i karte za Apólo 234 (na hrvatskom: karte za avion).

Tu je žiri bio vrijedan i potrudio se izvući najbolje što se od maski dalo. I tako je pobijedila doktorica, kako se već zove i odnijela karte za vožnju avionom, kojima je sigurno kasnije drugima mahala pred nosom.

Evo, to je uglavnom to o maskenbalu, koji će se bez sumnje održavati ovdje bar još toliko dok ne mutiramo u superjake .... mmm..nešto.

Čitamo se slijedeće godine !!!!!!!!!!!!!!!!

Vlatko Goljevački, 8.a

JOSIPOVAC NJEGUJE I ČUVA NARODNU BAŠTINU

U Josipovcu je prije nekoliko mjeseci osnovan Zavičajni klub "Zagorec". Gosp. Branimir Šumiga, predsjednik Kluba rekao nam je nešto o njegovom djelovanju. Zavičajni klub "Zagorec" osnovalo je nekoliko entuzijasta koje veže ljubav prema Zagorju. Uz ples i pjesmu, isključivo se bave programom oživljavanja kulture i narodnih običaja iz svog rodnog kraja. U okviru Kluba osnovano je kulturno-umjetničko društvo koje ima dvije sekcije: folklor i tamburaše. U folklornoj sekciji pleše tridesetak članova, a u tamburaškoj svira trinaest tamburaša za koje se može reći da su već sposobni za samostalne nastupe. Prvi službeni nastup KUD je imao na koncertu nama dobro poznatog pjevača Stjepana Jeršeka-Štefa koji se proslavio u cijeloj Hrvatskoj svojom pjesmom. Gosp. Šumiga je spomenuo i autobus koji je Klub dobio na dar od nekoliko imućnih ljudi iz Zagorja. Njime će se moći koristiti cijeli Josipovac. "Zagorec" je naše prvo kulturno-umjetničko društvo u Josipovcu koje će nadamo se, nastaviti s programom oživljavanja kulture svojih predaka.

Ivan Mause, 7.b, Tea Bardić, 7.b
Tihana Zebec 7.a, Andrijana Pavić, 7.a

MOJ PRVI NASTUP U HRVATSKOM NARODNOM KAZALIŠTU

To je bio moj prvi javni nastup. Bilo mi je lijepo. Upoznala sam osječkog skladatelja Branka Mihaljevića koji nam je pričao o svom dugogodišnjem radu s djecom. Branko je imao svoje goste: sina Maria i unuka Branimira. Nastupile su četiri osnovne škole. Naša škola je otpjevala tri pjesme: Želja za majčin dan, solistica je bila Ivana Pejić, Najdraži cvijet i Moj mačak. Najviše mi se svidio kraj kada smo svi skupa otpjevali pjesmu Zeko i potočić. Svi smo bili jako sretni.

Nikolina Špiranec, 1.a

Božićna priredba

Prigodom božićnih i novogodišnjih blagdana 18. prosinca 1998. godine u 18.00 sati održana je svečana priredba za učenike, učitelje i roditelje. Mnoštvo prigodnih pjesama, recitacija i igrokaza koje su učenici uz pomoć svojih učitelja pripremili za ovu prigodu, nazočni su nagradili srdačnim pljeskom. Program je svojim nastupom upotpunio crkveni zbor župe sv. Josipa.

Karolina Rudež, 8.a

Dan bolesnika

Na blagdan Gospe Lurdske, koji je ujedno i Dan bolesnika, članovi liturgijske skupine pod vodstvom vjeroučiteljice Lidije krenuli su u posjet bolesnicima. Posjetili su nekoliko bolesnika. Cijela liturgijska skupina bila je dobre volje. Pripremala se za ovo djelo tijekom više tjedana. Svojim odricanjem priskrbili su bolesnicima radosna iznenađenja i obdarili ih darovima. Na ovo dobro djelo bolesnici su uzvratili ovako: "Jako smo iznenađeni. Radosni smo što ste nas posjetili i što nas poštujuete tako smo bolesni. Veseli nas što netko ipak misli na nas. Do sada nas nitko nije posjetio na ovaj dan. Mi vam želimo mnogo sreće, zdravlja i uspjeha u daljem vašem životu. Neka vas Bog prati u svemu. Hvala vam što idete Isusovim putem."

Danijela Oremuš, 7.b
Tihomir Pavić, 4.b

Dan planeta Zemlje

Naša se planeta razboljela. Da bi ozdravila, trebamo je zaštititi. Ja imam lijek. Kada bi me poslušali, naša planeta bi ozdravila. Lijek za ozdravljenje našeg planeta nalazi se u velikoj kutiji, a zove se "Ne zagađuj prirodu!" Jedino s tim lijekom moguće je ozdraviti našeg planeta, Tada bi on izgledao ovako:

Luka Kozlica, 4.a

SLAVNI UČENICI NAŠE ŠKOLE

MALA JOSIPOVAČKA LJEPOTICA

Ljudi moji, zar je to moguće? Na natjecanju za mini miss naše Županije koje se održalo u klubu "Vega" 20. rujna 1998. godine pobijedila je slatka mala Josipovčanka. A šest joj je godina tek! Zove se Ivana Markanović i ima prekrasnu plavu kosu i ljupkost zbog koje joj ni jedan dječak ne može odoljeti. Nisu mogli ni članovi ocjenjivačkog suda kad su je proglasili pobjednicom. Porazgovarali smo s Ivanom o tom događaju.

* Za početak, reci nam nešto o sebi.

- Zovem se Ivana. Imam 6 godina, idem u "malu školu". Imam brata Hrvoja kojeg jako volim. Jako volim svoju mamu i tatu, bake, djede, tete...

* Proglašena si missicom Osječko - baranjske županije. Tko te prijavio na natjecanje?

- Na natjecanje me prijavio brat Hrc, a cijela obitelj me pratila.

* Kako si se osjećala nakon pobjede?

- Joj, bila sam jako sretna i uzbuđena. Nisam odmah ni skužila da sam pobjednica. Sve je bilo lijepo, a pogotovo kad je Minea pjevala,

, a mi veselo plesali! Superr! * Tko je bio uzbuđeniji, ti ili tvoji roditelji? - Svi smo bili jako uzbuđeni. * Imaš li Ivana kakve nove obveze kao mini miss? - Nemam. Ma, to morate pitati moju mamu. * Što su o tvojoj pobjedi rekli poznanici - susjedi, prijatelji iz "male škole"? - Svi su bili oduševljeni i čestitali su mi. * Imaš li simpatiju? - Da, imam simpatiju. Zove se Dominik. (To je odao brat Hrvoje, na što ga je Ivana samo ljutito pogledala.) * Sigurno si za nagradu dobila novi auto, šminku, nakit, zar ne? - Ma ne! Dobila sam lentu, cvijeće i slatkiše. * Kad odrasteš, želiš li postati slavna manekenka? - Nemam pojma što ću biti kad odrastem. Sada kada je lijepo, toplo vrijeme najviše volim s prijateljima biti vani, voziti novi bicikl, ići u "malu školu"... Nekad dok je mama na poslu, uzimam njen nakit i šminku, oblačim svečanu odjeću i gledam se pred ogledalom. Možda postanem slavna. Ivana je jedva dočekala kraj razgovora jer su je prijateljice nestrpljivo čekale da nastave prekinutu igru. Novinari Karašice žele Ivani sretno i veselo djetinjstvo. Tko zna?! Možda, kad odraste, zaista postane slavna manekenka.

MISS I MISTER 3.b RAZREDA

Sanela Rudež, 6.a

Miss razreda je Ivona Kovač. Nije krila zadovoljstvo. Želi biti manekenka. Sanja Štefanović je 1. Pratilja. Zadovoljna je izborom. A što će biti u životu? Još ne zna. Naš MISTER je Matija Vrbanić. Bavi se sportom. Najviše voli nogomet. Želi postati nogometaš NK Osijeka.

Razgovor vodila: Ivana Kordić, 3.b

NOGOMET U OBITELJSKOJ TRADICIJI

Nekadašnjeg učenika naše škole Stjepana (Stipu) Vranješa, već duže vrijeme kapetana bijelo plave ekipe NK Osijek, zamočili smo za razgovor. Moram priznati sa sam bio uzbuđen ali i sretan što ću baš ja objaviti ovaj intervju s poznatim nogometašem, kojeg nerijetko vidamo u našem mjestu.

* Bio si učenik naše škole, kojih se učitelja sjećaš? - Od učitelja koji i danas rađe meni su predavali: Ruža Stanković, Antonija Bertić, Jadranka Kalafatić, Nevenka Najbauer i Kazimir Husić. Sjećam se svoje prve učiteljice Marije Dlesk, a i razrednice od 5. do 8. razreda Marije Gaćine.

* O čemu si razmišljao kao osnovnoškolac? - O nogometu, naravno, jer se moj svijet okretao oko nogometa.

* S koliko si godina počeo trenirati i u kojem klubu? - Počeo sam trenirati vrlo rano, sa trinaest godina u NK "Grafičar". U mojoj obitelji svi su igrali nogomet, otac i stričevi, a veliki utjecaj imao učitelj TZK - e Kazimir Husić.

* Kako su te prihvatili kada si došao u klub? - Poznavali smo se od prije i odmah je sve bilo super.

* Kada si imao debi? - Bilo je to 1992. godine.

* S koliko godina si postao kapetan momčadi? - U 24. godini.

* Puno je nogometnih zvijezda. Imaš li nogometnog uzora? - Imam puno dobrih igrača, ali nemam uzor.

* Koja je predispozicija za dobrog igrača? - Najvažnije su: brzina, odlučnost i hrabrost.

* Koji ti je najveći uspjeh u dosadašnjoj karijeri i najdraža pobjeda? - Najvećim uspjehom smatram ulazak u KUP UEF-a, a najdraža pobjeda mi je ona protiv Andelečita (rezultat 3:1).

* Što očekuješ od NK "Osijek" u ovoj sezoni? - Osvajanje Hrvatskog kupa i bar nekoliko kola u Europi.

* Do kada ti traje ugovor u NK "Osijeku"? - Moj sadašnji ugovor traje do šestog mjeseca ove godine.

* Budućnost bijelo - plavih iz perspektive našeg sugovornika? - Velika nam je želja osvojiti KUP i probiti se što dalje u KUP KUPOVA.

Zahvalili smo Stipi na razgovoru i u njegovom društvu prošetali školskim igralištem. Igralištem na kojem je on nekad, a mi sada počinjamo svoju nogometnu karijeru. Tko zna, možda će i o nama neki "novi klinci" čitati u nekom novom broju Karašice?!

Ivana Kordić, 3.b, Filip Horvat, 6.a

ANKETA

Udruga "Prirodnjaci" u koju su uključeni učenici od šestog do osmog razreda u našoj školi pored svojih redovnih aktivnosti provela je i zanimljivu anketu "Opasnost po zdravlje od zloupotrebe droge". Anketirani su učenici 7.a, 7.b, 8.a i 8.b odjeljenja, ukupno 101. učenik.

Rezultati su sljedeći:

- Koje je najčešće sredstvo ovisnosti u Hrvatskoj ?

nikotin	84 učenika ili 83,0%
alkohol	7 učenika ili 6,9%
droga	10 učenika ili 9,9%
- U kojoj se dobi najčešće počinje uzimati sredstvo ovisnosti?

od 12 - 15 godina	69 učenika ili 68,4%
od 16 - 18 godina	32 učenika ili 31,6%
- Tko će najprije otkriti problem ovisnosti kod mladih ?

roditelji	56 učenika ili 55,4%
prijatelj	44 učenika ili 43,5%
učitelj	1 učenik ili 0,9%
- Koji su najčešći razlozi uzimanja ilegalnih sredstava ovisnosti?

društvo	41 učenik ili 40,5%
problemi (škola, obitelj, ljubav)	30 učenika ili 29,7%
znatiželja	21 učenik ili 20,7%
ostali (utjehe, potreba, dosada)	9 učenika ili 8,9%
- Što je najbolja prevencija rizičnog ponašanja mladih ?

šport	46 učenika ili 45,5%
izbjegavanje lošeg društva	23 učenika ili 22,7%
razgovor	17 učenika ili 16,8%
briga i ljubav roditelja	15 učenika ili 14,8%
- Na koju te riječ asocira riječ NARKOMAN ?

ovisnik o drogi	42 učenika ili 42,5%
smrt	27 učenika ili 26,7%
propalica	32 učenika ili 31,6%
- Stav prema ovisniku

	potpuno prihvatljiv	djelomično prihvatljiv	normalan	djelomično neprihvatljiv	potpuno neprihvatljiv
a) cigareta	7uč.6,9%	25uč.24,7%	13uč.12,8%	24uč.23,7%	32uč.31,6%
b) alkohol	2uč.1,9%	15uč.14,8%	11uč.10,8%	33uč.32,6%	40uč.39,6%
c) tablete	0uč.0%	7uč.6,9%	23uč.22,7%	16uč.15,8%	54uč.53,4%
d) marihuana	0uč.0%	3uč.2,9%	0uč.0%	14uč.13,8%	84uč.83,1%
e) ostale droge	0uč.0%	0uč.0%	0uč.0%	48uč.47,5%	90uč.89,1%

8. Što se dobiva rizičnim ponašanjem ?

- pozitivni učinci

ostanak na životu	94 učenika ili 93,0%
zadovoljstvo društvom	2 učenika ili 1,9%
društvo	5 učenika ili 4,9%
- negativni učinci

narušavanje zdravlja, krađa, zatvor, smrt	91 učenik ili 90,0%
nema ih	10 učenika ili 9,9%

Analizirajući odgovore provedene ankete može se zaključiti da su učenici prilično informirani o problemima ovisnosti i opasnosti po zdravlje. Nastave li se i dalje ovako ponašati i razmišljati, pravilno će usmjeriti svoj životni put u daljem životu i bit će dobri roditelji koji će znati pravilno usmjeriti i svoju djecu.

Analizu provele učenice osmih razreda: *Marinela Tomić, Jasna Rožmarić, Tea Zagorščak, Ana Valjodina, Karolina Radošević* pod nadzornom pomoć predmetnog učitelja, *Antonije Babića*.

Kritika romana "Tajna crne kutije"

Bibliografska bilješka o knjizi:

Mrvoje Kovačević "Tajna crne kutije" Znanje, Zagreb, 1988.

Sam naziv ovoga romana odlično je osmišljen i izabran, jer riječ tajna pobuđuje zapažen interes kod čitatelja osobito onih mlađeg uzrasta. Crna kutija upravo simbolizira nepoznanicu koja iritira, ali i budi jak interes pa postaje prioritet koji se mora riješiti pod svaku cijenu. Smatram da je pisac pogodilo onu centralnu žicu koja uporno titra u svakom dječjem mozgu. Isto se može sa sigurnošću reći i za odrasle.

Sve ih veže interes za jednu "stvar" - kompjuter. Ta stvar, ta kutija je prozor u magični svijet koji je Kovačević pokušao dočarati u je-dnoj zaista neobičnoj situaciji. Pisac je svoj roman zamislio vrlo slikovito, pa ga je podijelio u dvadeset i dvije slike koje kao na platnu vežu jedna drugu, i u konačnici daju jednu originalnu cjelinu. Jedan neugodan događaj u prošlosti Kovačević stavlja u centar pažnje iz kojeg orpi nadahnuće za daljnji tijek radnje. Jedna nesmotrena životna odluka postaje prvorazredni obiteljski problem, a kasnije i prava senzacija. Upravo tu Kovačević pokazuje svoj istančan smisao za razradu detalja i njihovo oblikovanje u jednostavne rečenice koje puno toga kazuju.

Treba naglasiti da je osnovno sredstvo komuniciranja u ovom djelu dijalog koji svojom dinamikom jasno određuje osobine radnje. U dijalozima se nazire ograničena doza realnosti s puno optimizma, ali i humora. Oni su bezazleni isto koliko i opasni, traži se smisao svega, ali ga nema.

Vrlo su interesantni razgovori u kojima se kreće iz običnog normalnog života ka rubnim granicama mašte i natrag. Kovačević se koristi jednostavnim riječima bez suvišnog opisivanja, ali time nije izgubio ništa na ljestvici vrednota. On nastoji uključiti pažljivog čitatelja u rješavanje problema. Tri generacije Šimićevih imaju isti problem koji se nastoji prikazati iz različitih kuta gledanja. U malo prostora ove knjige pisac je ufin pregršt sekvenci koje dramtiziraju naizgled potpuno pasivnu atmosferu. Problem crne kutije je centralni problem, ali je pisac usput nanizao još pregršt problema kao odnos djece prema roditeljima, odnos prema školi i njenoj važnosti, te problem onih na rubu zakona i izvor tih problema. Sve je to Kovačević sjajno "nabacio", ali tako da je sve palo na svoje pravo mjesto. Uzmite npr. policajca sa "tamagotchijem" kojeg je pisac stavio u jednostavan odnos policajac - čovjek, jednostavnost - velikodušnost. Ovaj roman ima vrlo izražen znanstveno - fantastični "štih" koji se pritaženo ali uporno proteže kroz radnju. Tu je pisac unio nešto manje svoje stvaralačke mašte, ali pokazao vrlo neuvjerljivo izvanzemaljske karakteristike genijalnosti pod izdanim pretjeranom intelektualnošću glavnog lika koji je čitav roman kao pravi Šerlok Holms. Jedan nezahalan dio svemira pisac je naprosto unio u glavu tri desetogodišnjaka, koji je svoje zamisli maestralno provodio u djelo. Trebalo je malo dublje zaviriti u likove, možda jače izraziti pojedine karaktere i sve to opisati živopisnijim opisom okoline, ali sve to ne umanjuje vrijednost ovog djela. Kao skromni kritičar koji ima isto onoliko ljubavi koliko i glavni lik.

Posebno napomenuću glavnu poruku koju je Kovačević nametljivo ali opet snažno i jasno nametljivo i uvaženo objavio. Ono su ovo jesu javne igre i njihovim dubinama se nalaze i opasnosti. Zato treba znati granicu.

Još jednu misao pisac nam posebno stavlja za razmišljanje. Ona nam kaže da je porodica zmeč svega, a zajedništvo je ono što koja nas veže i spaja.

... ustali su i zagrlili se nakon dugo, dugo vremena."

Ivan Čukrić

LIKOVNI RAD Petar Čoklo, 1.b

UVIJEK NA SAMOM VRHU

Školska natjecanja u rukometu održavaju se već četiri godine. Školsku rukometnu ekipu vode naš nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture Kazimir Husić i trener Boško Varvodić.

Većina naših igračica školske ekipe trenira u RK "Josipovac" što nam daje dodatnu kvalitetu. Dobre smo igračice, ali nam je potrebno još mnogo truda i vježbe da bismo postigle zadovoljavajuće rezultate. Mnogo nam je pomogao i naš trener Dragutin Hojsak.

Naše "super vratarice" su Ljiljana Prenjković i Marija Banović. Ljilja voli sve sportove, a posebice nogomet. Iako je tek u šestom razredu, u Marijinoj se mreži lopte rijetko nalaze. Tea Zagorščak igra lijevo krilo i to joj odlično ide, kao i našoj kapetanici koja igra "lijevog vanjskog", Ani Varvodić. Ana je naša nada jer postiže većinu zgoditaka. Lijevo krilo igram i ja - Tihana Zebec. Meni rukomet baš i ne ide jer sam tvrdoglava, isto kao i moja prijateljica Ana. Pivota igraju Darija Barjaktarević i Martina Jagić. Kako se kaže: "šećer na kraju", a to je naša Andrijana Pavić, nadimkom Mrvica, koja je najmanja, ali najborbenija. Nikad ne odustaje.

Dva puta smo se plasirale na Županijsko natjecanje, a prošle smo se godine plasirale i na Međuzupanijsko na kojem smo osvojile 3. mjesto. Ove godine smo osvojile 2. mjesto i tako se plasirale na Županijsko natjecanje gdje očekujemo dobar plasman i bodrenje učenika naše škole. Nadamo se da će uvijek biti uz nas.

Nakon završetka ove školske godine odlaze nam igračice osmih razreda zbog čega smo mi, mlađe, nezadovoljne. Nakon njihovog odlaska sve ostaje na nama.

I što još reći, osim da 28.04.1999. idemo na Županijsko natjecanje zbog čega smo uzbuđene. Dat ćemo sve od sebe da budemo najbolje!

Osmaši, već nam nedostajete!

*Tihana Zebec, 7.a
Ana Vrcan, 7.b*

REZULTATI NATJECANJA NAŠEG ŠPORTSKOG KLUBA JOSIPOVAC

U ovoj školskoj godini 98/99. športski klub Josipovac organizirao je natjecanje iz nogometa, rukometa djevojčice, odbojke djevojčice, malog nogometa (dvorana).

Natjecanja su se odvijala tijekom godine kroz prvenstva razreda. Za učenike razredne nastave, organizirano je natjecanje u krosu.

Prvo mjesto osvojili su ovi razredi:

U NOGOMETU	5 i 6 R.	1.mjesto	VI.a
U NOGOMETU	7 i 8 R.	1.mjesto	VIII.b
U MALOM NOGO. (DVORANA)	5 i 6 R.	1.mjesto	VI.a
	7 i 8 R.	1.mjesto	VII.b
U RUKOMETU	5 i 6 R.	1.mjesto	VI.a
U RUKOMETU	7 i 8 R.	1.mjesto	VIII.a
U ODBOJCI	5 i 6 R.	1.mjesto	VI.a
U ODBOJCI	7 i 8 R.	1.mjesto	VIII.b
U KROSU	1.mjesto	Tomislav Šorša	III. a
	2.mjesto	Luka Kozlića	IV. a
	3.mjesto	Ivan Zelić	IV. a
	1.mjesto	Marija Presnec	III. a
	2.mjesto	Tihana Rudež	III. a
	3.mjesto	Sanja Lončarić	III. a
	1.mjesto	Ivan Tutić	II. a
	2.mjesto	Marko Prelčec	II. a
	3.mjesto	Matej Martan	II. b
	1.mjesto	Ivana Ivković	II. a
	2.mjesto	Martina Slivonja	II. b
	3.mjesto	Zvonka Živalj	II. a

Na nivou Gradskog natjecanja naša škola je nastupila u nogometu i osvojila 3. mjesto u skupini gdje su se nalazile ove škole:

VIŠNJA	ROKUS
RETFALA	SV. ANA
JOSIPOVAC	I. FILIPOVIĆ

Rukometašice su na Gradskom prvenstvu osvojile 2. mjesto i plasirale su se na Županijsko natjecanje koje će se održati 24.04.

1999. god. u Osijeku. Tijekom četvrtog mjeseca i u petom mjesecu očekuje nas natjecanje u atletici, krosu, dječjem nogometu i graničaru.

TRKA ...

13. travnja 1999. godine učenici naše škole sudjelovali su u ekološko - sportskoj manifestaciji "TRKA HRVATSKI NACIONALNI PARKOVI 99".

Atletskoj utrci u kojoj ultramaratonci i maratonci trčanjem povezuju sve nacionalne parkove. U ranim jutarnjim satima pridružili su se učenici 6.a, 6.b, 8.a i 8.b - ukupno njih 35.

Albin Smiljan, 6.b

ISUS O EKUMENIZMU

Interview s Isusom u Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana

JA: Dragi Isuse, reci mi što misliš o jedinstvu kršćana ?

ISUS: Crkva je u borbi. Ali Crkva u borbi je i svakodnevna molitva za mir i jedinstvo kršćana.

JA: Isuse, što misliš o ljudima koji misle samo na sebe, kakvi su to ljudi i kako ih pobijediti ?

ISUS: Ja mislim da mržnju može zaustaviti samo ljubav. Mislim da na svijetu nema čovjeka koji u sebi ne nosi barem malo ljubavi, koja može prerasti u veliku. Nitko nije toliko zao da ne bi u njemu mogli naći makar malo dobra.

JA: Crkva se razdijelila i kršćani nisu više jedno. Što treba učiniti da svi budemo opet jedna obitelj ?

ISUS: Pravi lijek je za to molitva. Razni susreti i puno razgovora mogu dovesti do rješenja nesuglasica koje su Crkvu razjedinile. Svećenici idu na mnoge ekumenske susrete. To je jako važno za vjeru i ponovno jedinstvo.

JA: Isuse, spomenuo si ekumenske susrete i ekumenizam, što je to točno ?

ISUS: Ekumenizam je nastojanje u kojem se ljudi iz raznih vjerskih zajednica susreću i razgovaraju o mogućnosti zajedničkog rada na dobro ljudi. Na tim susretima su ljudi različitih vjerskih opredjeljenja, ali se susreću kao vjernici bez obzira na nacionalnu pripadnost. Oni međusobno razmjenjuju informacije o sadržaju svoje vjere i iz tih sadržaja pronalaze područja gdje mogu vjerske zajednice zajednički nastupiti. Ukumenizmom se isključuju neki zemaljski računi, interesi i obračuni. Stoga se vjernici u ekumenskim nastojanjima susreću u dobroj volji i otvorena srca. Ukoliko toga nema, nema ni ekumenizma.

JA: Isuse, što još na kraju želiš reći o dolasku Pape u Hrvatsku?

Je li to također važno za jedinstvo kršćana ?

ISUS: Susret s Papom važan je za jedinstvo svih kršćana. Na susret s njim došli su mnogi vjernici. Među njima su bili i oni koji su slabi u vjeri, koji svoju vjeru doživljavaju kao običaj, pa ne idu u crkvu, i loše žive svoj kršćanski život. Takve vjernike obično nazivam "papirnatim kršćanima". Oni imaju papir, krsni list, da su kršteni, ali od toga u njihovom životu ima malo pak, i oni su došli susreti se s Papom. Pozdravili su ga i oni pljeskom, a to je znak da u njihovom srcu vjera još nije umrla. U kršćanskim zajednicama ne bi trebalo biti mržnje prema takvima, iako ih treba uvijek poticati da budu bolji.

JA: Hvala ti Isuse za ovaj razgovor. Doviđenja do slijedeće prilike !

ISUS: Bog blagoslovio tebe sinko i sve tvoje prijatelje i prijateljice.

Radite, mislite i molite jedni za druge.

To je temelj zajedništva. Bog s vama !

Damir Gojski, 7.a

MOJA MOLITVA

Bože, hvala ti na svemu što me okružuje i ljudima i stvarima. Posebno ti hvala za moju obitelj i što imam sretan život uz roditelje. Hvala ti što imam sluh da mogu slušati tvoje riječi i riječi ljudi, hvala ti što imam vid da mogu gledati, hvala ti na umu da mogu razlikovati dobro i zlo. Molim te za složnost u mojoj obitelji i za složnost u mom razredu. Molim te da moj razred i druge zajednice budu onakve kakve ti želiš i da budu uzor drugima. Molim te i da što više bude sretnih obitelji te da bude manje gladi, mržnje i svađe.

N.N., 7.b

Bože, hvala ti na današnjem danu! Također ti hvala na Tvome Sinu Isusu Kristu čiji blagdan uskrsnuća uskoro slavimo. Hvala ti na ovome svijetu, cvijeću, životinjama i svim ljudima koji me okružuju. Hvala ti Bože na mom životu koji si mi podario, hvala ti na svim usponima i padovima u mom životu. Posebice padovima jer me jačaju. Najviše ti, Bože, hvala na proljetnim praznicima na kojima ćemo se svi odmarati, ali Bože molim te pomoz svima nama da na kraju sedmog razreda svi budemo sretni i zadovoljni s našim ocjenama.

Dijana Toter, 7.b

PEPELNIČA

Na dan Pepelnice iji Čiste srijede 17.2. u župi sv. Luke služila se sveta misa kojom smo počeli korizmu. Mnogi vjernici su došli obredom pepeljenja početi ovo sveto vrijeme. Na oltaru je bila kugla puna pepela, a oko kugle trnova kruna. Kugla je označavala zemlju, čitav svijet, nas, koji smo prah i pepeo i koji ćemo se u prah pretvoriti. Trnova kruna nas podsjeća na Isusa Krista koji je na svojoj glavi imao trnovu krunu. Mnogi vjernici su stali u red u kojem ih je župnik posipao pepelom. Stali su u red jer su odlučili truditi se biti bolji.

Danijela Oremuš, 7.b

DRUGA BISKUPIJSKA SINODA ĐAKOVAČKA I SRIJEMSKA

U našoj župi je u tijeku proces tzv. "biskupijskog savjetovanja" u kojem najšira biskupijska zajednica iznosi svoje mišljenje o predmetima biskupijske Sinode. Sinoda želi ostati otvorena za sva pitanja koja zajednica osjeća važnim za pastoralni rad u župama naše Biskupije. U tijeku su župski sinodski susreti koji se želi uhvatiti u koštac s problematikom naših župa a ravnaju se spoznajama o važnosti malih skupina odraslih vjernika. Odredbom dijecezenskog biskupa Marina Srakića prioritet u cjelokupnom pastoralnom djelovanju dobivaju susreti u malim skupinama. Stoga su se i naše župe sv. Josipa i sv. Luke uključile u sinodalni proces. U našoj Školi tijekom travnja, ali i svibnja održalo se nekoliko susreta malih zajednica koje su promišljale nad radnim materijalom biskupijske sinode.

Lidija Domorad, vjeroučiteljica

Alen Vací, 2.a

S ROMANOM U SVIJETU BAJKI

Članovima dramske družine u njihovu radu najveći problem predstavlja odabir tekstova. Tri puta je za nastupe na Lidranu scenarije pisao Roman Lenart, sada dvadesetdvođodišnjak, inače bivši učenik naše škole. Evo što nam je rekao o suradnji s našom dramskom družinom:

"Dakle, zovem se Roman Lenart, živim tu gdje i vi, išao sam u istu osnovnu školu kao i vi, samo drugog, danas ne baš popularnog imena. Prvi igrokaz nazvan "Frankenstein i Smokvica", napisao sam dok sam išao u osmi razred, potaknut idejom još jednog bivšeg učenika ove škole, Marina Neralića i nastavnice Jadranke Husić. S tim smo igrokazom također išli na Lidrano, no tada smo postigli znatno veći uspjeh. Nastupili smo na državnoj smotri u Varaždinu. Žao mi je jedino što i u Varaždinu nisu birali najbolje, jer je u listu koji je izašao tim povodom pisalo kako se naša predstava najviše svidjela publici.

Drugi scenarij za igrokaz osmislio sam 1997. na zamolbu dramske skupine, a temeljio se na djelima Terry Pratchetta, britanskog pisca komičnog fantasy žanra čije vam knjige najtoplije preporučujem (za one koji ne vole čitati postoje dvije igre za kompjutere - Discworld, e al' zato trebate znati engleski). Taj se igrokaz zvao "Disklackalica", a da biste taj naziv shvatili, morao bih vam opisati ne samo cijeli igrokaz već i Pratchettov svijet Disk. Tada također nismo prošli općinsko natjecanje, uz "prigovor" prosudbene komisije - igrokaz je trajao predugo.

Sa scenarijem "Bajka svih bajki" i dramskom skupinom šestih i osmih razreda realizirali smo igrokaz kojim se Osnovna škola Josipovac predstavila na ovogodišnjem Lidranu. Nismo prošli dalje, no bili smo vrlo blizu uz dvije pohvale: scenarija i "dječaka" u ulozi vuka.

Još bih samo htio potaknuti sve učenike koji misle da imaju talenta ili bi željeli glumiti neka se priključe dramskoj skupini, jer ukoliko ponovno budem pozvan da nešto napišem, rado ću se tom pozivu i odazvati, a tada bih želio imati što više boljih glumaca na raspolaganju, s kojima bismo imali i veću priliku otići do kraja i ponoviti uspjeh josipovačkih "glumaca" iz 1999.g. I dramska družina priželjkuje uspjeh i još jednom zahvaljuje Romanu na pomoći i suradnji u radu.

DRAMSKA DRUŽINA

MALI CVJEČARI

U mom razredu ima mali cvjetni kutak. Najljepše su sanseverije. Cvijeće diše i daje nam kisik, koji mi udišemo. Učiteljica se jako razveselila kad je naše cvijeće procvjetalo. Redovito ga zalijevamo ustajalom vodom. Često s njim razgovaramo i promatramo ga. Zato je tako lijepo.

Udruga cvječara

KEMIČARI

Kemičare imamo sveku drugu srijedu po jedan sat. Na tom satu proširujemo znanje iz kemije i izvodimo pokuse. Svoje znanje smo provjerili kad smo išli na Općinsko natjecanje koje se održavalo 19.02.1999.g. u Osijeku. Na natjecanje su išli:

Katarina Tutić i Vlatko Gogoljivački, za osmi razred i Tamara Kozlica za sedmi razred. Postignuti rezultati još nisu objavljeni. U svemu tome nam je, pomagala nastavnica Antonija Bertić bez koje ne bismo uspjeli.

Tamara Kozlica, 7.b, Marija Kraljević, 7.b,

Ana Trenka, 7.b, Sanja Husnjak, 7.b,

Zana Kolak, 7.b

Ana Roguljić, 1.a

MOJA RECITATORSKA UDRUGA

Ja sam se upisala u recitatore jer volim učiti pjesmice. Imamo učiteljicu s kojom vježbamo pjesmice. Volimo nastupati na priredbama pred publikom. Uživam dok nastupam pred publikom koja me gleda, a posebno me veseli ako su u gledalištu moji roditelji i braco. Volim svoju recitatorsku udruhu.

Ivana Kordić, 3.b

LUTKARI NA "LIDRANU" 99.

Već tradicionalno, lutkari naše škole odlaze na susret "Lidranu" i ostave trag. I ove godine mali lutkari: Sanja, Matija, Tihana i Luka zasjali su u punoj "maloj" veličini i opravdali svoj odlazak i nastup. Naime, svaki odlazak na susret, jedno novo je iskustvo i nova poruka za buduće nastupe, koji su sve zreliji i zreliji. "Tri prašćića" bila su ove godine nevjerojatno vesela, razigrana i naivna u svojoj igri i razmišljanju. Ginjol lutke - prašćići pokazuju nam kako je cijeli život igra koja svakog nauči dobroti, a tako je i ovaj put bilo.

Prosudbena komisija zapazila je nastup "prašćića" te ih javno pohvalila ispred 15 škola koje su te večeri nastupile.

PERMAKULTURA

PERMAKULTURA - tema s kojom smo u najboljem svjetlu predstavili svoju školu na susretu i natjecanju malih biologa Hrvatske, te na 4. Sajmu zdravlja u Osijeku. Sudjelovali smo na općinskom i županijskom natjecanju, no nismo zadovoljili potrebne kriterije za stepenicu više, odlazak na državno natjecanje. Ipak, iz OŠ "Antuna Mihanovića u Osijeku zadržali smo mnoštvo lijepih dojmova. Razmjenili smo iskustva i mišljenja s učenicima drugih škola, saznali mnogo novoga i zanimljivoga, te proveli ugodne trenutke družeći se sa vršnjacima iz ostalih škola. Kao nagradu za trud dodjeljene su nam prikladne knjige koje će upotpuniti fond naše školske knjižnice. Bili smo razočarani saznanjem da nećemo prisustvovati državnim susretima mladih biologa u Metkoviću, no bez obzira na to vrlo smo zadovoljni dosadašnjim postignutim uspjehom, koji se najbolje očitovao u odličnoj prezentaciji naše škole na 4. Sajmu zdravlja, gdje su naš izložbeni prostor i tema PERMAKULTURE izazvali veliku pozornost i znatiželju brojnih posjetitelja. Tome su uveliko pridonijeli kreativnost izložbenog prostora i medijska pozornost koja je u posljednje vrijeme sve više poklanja našem radu. I ovdje smo također upoznali mnogo ljudi iz različitih gradova Hrvatske, a s pojedincima smo čak razmjenili adrese. Tih nekoliko dana ostat će nam u lijepom sjećanju.

Karolina Rudež, 8.a, Ksenija Bandić, 8.a

Extra classes of English

Every second week we go to extra classes of English. In these classes we act, write some stories, read, talk and we do it all in English.

We talk about different things. We talk about the holidays in the U.S.A., Christmas, Easter, Titanic, love, volcanoes and so on. Love was a topic which was the most interesting one to us. We do lots of assignments as well. We tried to write a play, but we found out that it wasn't so easy. It was our project during the first school term. Sometimes it was boring, sometimes it was interesting.

We all like coming to these classes because we make a circle of close friends and we hang around together.

The English Group

Text: Ana B., Silvestar B., Ivan H., Ivan K., Larina K., Mia P., Dina V.
 Bild: Maja V. (alle 6.b)

Marija Sabadija, 6.a

My Osijek

More than any other town in our country I love Osijek. It is the town where I was born.

Osijek has many nice streets, beautiful parks and buildings. In this war Osijek gave many lives for freedom. It is so sad, but today Osijek is free town.

I love you, Osijek, I love you with all my heart. Be proud and stay town forever.

Ivan Mauser, 7.b

My Croatia

Croatia is my homeland. It was a very small country. It looks like a bird, a bird which flies all over the world sending the message of love and peace.

Croatia has many towns and villages which are very pretty. It has a border with five countries. Our biggest mountain is Dinara. The longest river is Sava. Sava flows through Zagreb, which is the capital of Croatia. The largest island is Krk. Our oldest national park is Plitvice (1494). The number of lakes is 16. The largest lake is Kozjak. The population of Croatia is 4.784.265.

Many people today wear neckties and many people don't know that Croatian people were the first to wear them. Slavoljub Penkala made the first pencil. Marco Polo was born in Croatia on the island of Krk. Marin Držić is a famous man, who was born in 1508, in Dubrovnik. He was a merchant, a musician and a playwright. He worked in Dubrovnik and in Venice. He died in 1567, in Venice. Our first king was Tomislav, back in 925. He died in 928.

People in Croatia are very nice and kind. They always have a smile on their face and they are always to help.

We have only one homeland, Croatia, and because of that we should take care of it. Our grandchildren will live here, too. Croatia is the best.

I ♥ Croatia.

Dijana Toter, 7.b

Mia Peček, 6.b

BROJ 4 GODINA 1999.

LIST UČENIKA OŠ JOSIPOVAC

Izlazi jedanput tijekom školske godine

IZDAVAČ:

OŠ "Josipovac" JOSIPOVAC

GRAFIČKA PRIPREMA I TISAK:

"TRIDENT" d.o.o. OSIJEK

NAKLADA:

200 primjeraka

Donatori:

1. Geza Gudlin, Texas
2. Mjesni odbor Josipovac
3. Elektroslavonija - toplana
4. Robert Arambašić
5. Mehanotehna, Želimir Matić
6. Husnjak - trade
7. Bistro vl. Antonija Horvat
8. Tea str. - Antonija Gusić
9. Zavičajni klub "Zagorec" Josipovac
10. UHDDR JOSIPOVAC, Ivan Majhen

Hrvoje Markanović, 6.a